

Foranstaltning er en bestemt Pengegage, saaledes — og jeg griber gjerne, da jeg har havt flere Prøver paa, at det ikke er noget almindelig bekjendt Forhold, Leiligheden til at give enkelte af Thingets Medlemmer nogle almindelige Dplysninger, der staae i Forbindelse dermed —, at det er en Udredelse ifølge en Overenskomst paa Aaremaal, hvorved Staten overtager vedkommende Embedes Tiender og derfor udreder et Beløb. Det grunder sig paa en Resolution af 1824, hvorved det blev Finantserne tilladt at indrømme Biskopperne, naar disse begjærede det — det blev sat i Biskoppernes Magt —, en Pengegage indtil 3,200 Rbd. for Overdragelsen af de fulde eller en Deel af Bispetienderne paa visse Aar, efter hvilke det stod Finantserne frit for at drage sig tilbage eller Biskopperne at overtage deres Tiender; dette Forhold har saaledes staaet hen, og der er skeet enkelte Omkiftninger i, hvilke Tiender Staten og hvilke Biskopperne have oppebaaret selv. Det har i det Hele været et gunstigt Forhold for Statskassen; efter en af Domainebestyrelsen foretagen Opgjørelse for 20 Aar har Statskassen i Gjennemsnit havt et Overflud af, jeg troer, noget over 1800 Rbd. aarligt for samtlige overtagne Bispetiender — jeg erindrer ikke ganske nøje Summen i dette Dieblif. Hvad nu angaaer Biskoppen over Ribe Stift, da blev han udnævnt med de dertil henlagte Indtægter; Bispetienden var af hans Formand overdraget til Finantserne, tidligere mod en Godtgjørelse af 3,200 Rbd., fra 1847 af mod en Godtgjørelse af 3,600 Rbd. Det blev strax anerkjendt, at hele Overdragelsen var expireret med den forrige Biskops Død, og der blev altsaa Spørgsmaal om at stifte et nyt Arrangement; dette Arrangement, denne Overdragelse, er truffet paa 3 Aar, — den gaar fra 31te Marts 1850 til den 31te Marts 1853 —, og der er altsaa i det Hele kun Spørgsmaal om en Bestemmelse paa 3 Aar; efter den Tids Forløb vil den af

sig selv høre op. Jeg fandt, uden dog at insistere meget stærkt derpaa, en Villighedsgrund til at foreslaae Finantserne, paa disse 3 Aar at overtage Bispetienderne for det samme Beløb af 3,600 Rbd., der var udredet til den forrige Biskop, fordi der var en særegen Grund til at gjøre Noget for den Mand, der havde overtaget Embedet; han havde nemlig i mere end Aar og Dag, i lidt over 5 Fjerdingaar, uden Bederlag ved Siden af sit andet Embede som Stiftsprovst over Ribe Stift i vanskelige Tider, navnlig vanskelige ved Occupationen af det Tørningelehnste, varetaget Bispeembedet, naturligtviis saavidt det kunde varetages af en ikke virkelig Biskop. Han havde maattet undlade Bistatserne, som jeg anseer for den vigtigste Deel, men han havde med stor Anstængelse og med stor Betyrning i en vanskelig Tid besørget Embedet, og derfor ansaae jeg det billigt, at han for den første korte Periode beholdt det samme Bederlag, som hans Formand havde havt, og som Finantserne vilde være vedblevne at udrede til hans Formand, hvis denne havde levet. Om en fast Gage af dette Beløb for dette Embede er der, som sagt, ikke Tale, og jeg vilde heller ikke kræve en saa stor fast Gage; jeg vil for min Deel ikke have noget imod — og jeg har forstfret mig om, at vedkommende Embedsmand erkjender det for billigt —, at efter denne Tids Udløb Beløbet, hvis en ny Overenskomst træffes, nedsettes til det Samme, som et Par andre Biskopper oppebære, nemlig 3,200 Rbd. Jeg gaar nu over til det andet Punkt, der angaaer de forlangte 2,000 Rbd. til Forbedring af nogle ringe geistlige Embeders Indtægter. Jeg havde ønsket, at Udvalget ogsaa havde brugt denne Betegnelse, og ikke den, som er brugt af det, „til Uddeling blandt Geistlige“; Udtrykket „til Uddeling blandt Geistlige“ kan vække Tanke om et virkelig Gratialevesen, hvorfra jeg har været meget fjern.